

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS

KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO

IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ

DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

PIRMŪNŲ PAVYZDŽIU GREIČIAU UŽBAIKIME VISŲ KULTŪRŲ SĖJĄ!

ŽODIS PIRMŪNAMS gausių derlių

Ką darome, kad išaugintume

ŪKINIŲ DARBŲ DIENORAŠTIS

Jau eilę metų vadovauju sėliams pasirinkimo kukurūzų „Pirmosios vagos“ kolūkio I ir bulvės. Iš rudens žemę ap-
laukininkystės brigadai. Todėl arėme, patikrinome, ar neuž-
man ir noriai pasidalinti su sėklomis ji sprakščių lervomis
ekaitojais kai kuriomis min-
timis.

Mano vadovaujamoje briga-
doje buvo užplanuota apse-
ti 10 ha cukrinių runkelių. Žeme daugiau negu po 35 to-
Norint gauti gausių cukrinių
mes ir padarėme. Cukriniai
runkeliai brigadoje buvo pa-
sėti dar gegužės mėnesio pra-
džioje. Cukriniai runkeliai
ekirtą žemę du kartus iš ru-
dens aparėme, patrešėme vie-
tinėmis trąšomis. Dabar į šiuos
plotus jau pasėjome cukrinius
runkelius.

Pasėti cukrinius runkelius,
tai dar nereiškia, kad galima
juos palikti ramybėje. Ne! Dar-
bo praktika parodė, kad pra-
ėjus po cukrinių runkelių sė-
jos 4–5 dienas, juos būti-
na nuakėti lengvomis akėčio-
mis. Mes gi juos akėjome
skersai eilių, o ten, kur ekly-
pai siauri, galima akėti ir
įstrižai eilių. Be to, kol dar
cukriniai runkeliai nesudygę,
mes dirvą du kartus pureno-
me. Tai duoda, kaip parodė
praėjusių metų praktika, la-
bai gerą efektą.

Runkelius mes akėjome ark-
linėmis zig-zag akėčiomis.
Taip pat tinka ir tinklinės
akėčios. Akėdami runkelius,
traktoriaus nenaudojome, nes
lengvos akėčios neišnaudoja
pilnai jo jėgos.

Cukrinių runkelių auginto-
jams noriai patarti, kad jie
nepaliktyt nei vieno cukrinių
runkelių hektaro, nenuakėto
prieš sudygant. Be to, reikia
visuomet atsiminti, kad kai
runkeliai pradeda dygti, bet
dar pilnai nesudygę, purinti
akėčiomis negalima. Tačiau,
kai pasirodo pirmoji lapelių
pora, vėl galima akėti.

Praėjusiais metais mūsų
kolūkyje buvo išaugintas gana
gausūs kukurūzų derlius, iš
ha gauta net po 700 ont ža-
liausios masės. Neblogas kuku-
rūzų derlius buvo išaugintas
ir mano vadovaujamoje briga-
doje. Pernai kukurūzų briga-
doje buvome pasėję 9,5
hektaro. Šiais metais jų plo-
tus dar labiau išplėtėme
— brigadoje bus pasodinta
net perpus daugiau kukurūzų.
Žinoma, to dar maža, reikia
juos gerai išauginti.

Ką gi mes padarėme ir da-
rome, kad būtų gautas dar
geresnis derlius negu pernai?
Kukurūzų sėjai pradėjome
ruošti dar iš rudens. Prieš-

gausių derlių

ŽINIOS

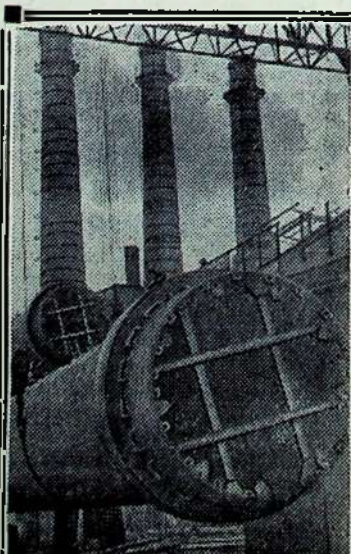
apie pavasario sėjos eigą rajono
kolūkiuose 1961 m. gegužės 10 d.
(procentais)

Eil. Nr.	Kolūkių pavadinimas	Pasėta vasarinių kultūrų	t. skaičiuje				
			grūdi- nių	anksti- nių	cukrinių runkelių	bulvių	linų
1	„Adomyne“	51,9	90,7	45,8	9,1	11,4	
2	„Alizava“	39,3	81,7	55,6	40,0	4,0	
3	„Antasava“	51,4	*	55,6	25,0	29,4	
4	„Atėitis“	34,0	56,7	20,0	4,5	32,3	
5	„Atžalynas“	34,2	61,8	50,0	—	45,0	
6	„Aukštaitiai“	50,3	*	59,3	3,3	—	
7	„Aukštupėnai“	21,4	40,7	37,5	8,6	—	
8	„Aušra“	21,4	52,9	—	—	—	
9	„Byčiai“	52,7	*	—	—	—	
10	„Bugaitiškiai“	39,8	53,3	*	11,6	—	
11	„Gegužės Pirmoji“	58,5	*	50,0	16,7	48,4	
12	„Juodpėnai“	19,4	25,7	*	—	—	
13	„Laisvė“	42,8	*	48,0	9,2	18,8	
14	„Laukminiškiai“	45,8	38,5	68,0	11,6	22,6	
15	„Lėvu“	30,0	41,3	—	25,7	—	
16	„Lukonys“	46,1	78,2	76,9	13,1	—	
17	„M. Melnikaitės v.“	44,2	*	—	5,0	54,5	
18	„Miciurino v.“	46,8	95,5	76,9	—	—	
19	„Mituva“	31,2	68,0	—	—	—	
20	„Masų rytojus“	20,6	32,9	71,4	—	21,2	
21	„N. gyvenimas“	39,3	80,0	33,3	16,3	33,3	
22	„Nemunas“	57,2	95,0	76,9	64,6	44,4	
23	„Neris“	27,0	45,4	—	18,5	—	
24	„Norūnai“	56,9	*	85,0	8,3	—	
25	„Pakupys“	32,8	45,1	*	4,2	9,5	
26	„Palanga“	26,8	45,0	43,5	4,0	12,0	
27	„Pergalė“	46,2	99,1	44,4	—	—	
28	„Pirmoji vaga“	48,5	71,5	38,1	30,2	18,2	
29	„Pirmanas“	36,8	87,8	—	—	—	
30	„Pyvesa“	32,9	66,7	58,8	51,4	34,8	
31	„Sakalas“	15,6	30,4	37,5	—	13,3	
32	„Salamiestis“	60,8	*	75,0	31,3	50,0	
33	„Skodlnys“	22,6	33,9	*	—	—	
34	„Sėtekšna“	57,2	98,5	*	—	—	
35	„Sviesa“	55,1	*	30,3	—	—	
36	„Svyturys“	27,0	46,7	50,0	14,3	—	
37	„T. pirmūnas“	48,0	*	42,9	46,9	28,6	
38	„Tiesa“	39,3	62,3	*	22,9	—	
39	„Uoginiai“	52,8	*	47,6	14,3	—	
40	„Vėdrupys“	57,5	*	91,3	4,5	—	
41	„Vėžionys“	27,2	48,6	12,0	—	18,5	
42	„Vėnybė“	31,0	*	—	—	—	
43	„Zadelkiai“	28,8	58,1	*	—	44,7	
44	„Zalgiris“	30,3	47,7	*	4,8	22,2	

Viso kolūkiuose: 39,2 70,4 54,1 11,5 15,2

*—įvykdė planą

Valstybinės statistikos rajono inspektorius

Akmenės cemento gamykloje pradėta montuoti ketvirtoji technologinė linija. Ji bus viena didžiausių šalyje. Visus gamybos procesus čia numatyta automatizuoti. Žaliavų ir kuro maža-

nuose bus įtaisyti lygio matuotojai su radioaktyviuoju kobaltu. Įmonės inžinieriai drauge su „Glprocemento“ instituto specialistais ruošia gamybinės televizijos ir el-

lės kelių technikos naujovių įdiegimo projektus.

Nuotraukoje: montuojama ketvirtoji suka-
moji degimo krosnis.

V. Braza (ELTOS)
nuotr.

„Byčių“ kolūkio žemdirbiai gerai pasirėngę kukurūzų sodinimui. Jų šiais metais bus auginama 44 hektarai. Pirmos brigados žemdirbiai, kur brigadininku dirba Povilas Šleivys, pirmieji baigė grūdinių techninių kultūrų sėją. Brigadoje jau sėjami kukurūzai. Kolūkio mechanizatoriai Jonas Biliūnas, Antanas Ramanauskas prižiūrės ne tik 44 ha kukurūzų pasėlių plotą, bet taip pat augins ir cukrinius runkelius. Jie kolūkyje pasodinti anksčiausiai.

Dabar geriausi kukurūzų sodinimo terminai. Jų ir nepraleidžia pirmaujančių sėjoje „Byčių“, „Salamiesčio“, „Sėtekšnos“ kolūkių žemdirbiai. Tačiau rajone dar yra nemaža ir tokių kolūkių, kur ne tikai nerengiamą žemę kukurūzų sodinimui, bet nusikalstamai uždelsiama ir visų kitų kultūrų sėją. Nežinia ko laukia „Atžalyno“ kolūkio vadovai. Čia sėja vyksta labai neorganizuotai. Sėklai naudojami nekokybiniai grūdai. Jeigu ir toliau tokiomis tempais bus sėjama, tai pati sėja gali užtrukti iki rudens. Tik dėl visa ko, kaip ir praėjusiais metais, ruošiamasi auginti kukurūzus.

„Zadelkų“, „Juodpėnų“ kolūkiuose taip pat labai uždelsta sėja. Šiuose kolūkiuose sėja-

mi neveisliniai grūdai, suvėluotas cukrinių runkelių sodinimas, nepasėti linai. Šiuose ir kituose kolūkiuose, kur uždelsta sėja, tas neišvengiamai atsiliesis į derliaus išauginimą. Šiomis dienomis visuose rajono kolūkiuose besąlygiškai turi būti užbaigta visų kultūrų sėja. Net pūdymuose, kur paprastai sėjami vėlyvieji mišiniai, reikia juos dabar pasėti, kad paskui nesusivėluotų derliaus nuėmimas.

Tuose kolūkiuose, kur laiku atlikta sėja, šisavaltė labai svarbi pasėlių priežiūra. Geri šeiminkai pradės puren-
ti cukrinių runkelių tarpvagus. Labai gera priemonė grūdinių kultūrų derlingumo padidinimui yra pasėlių nuakėjimas lengvomis akėčiomis. Pirmą kartą akėjami javai praėjus 3–4 dienoms po pasėjimo. Antrą kartą labai naudinga nuakėti vasarines kultūras tuomet, kai daigai turi išleisti 2–3 lapelius. Taip akėjant išauginama daug piktžolių. Be to, sunaikinama dirvos paviršiuje susidariusi pluta ir žemė geriau patenka oras.

Ag. M. ŠATKAUSKAITĖ

J. PETRONIS

Redakcijos neatsiliepia į žemės ūkio skyriaus narius

Skubiai taisyti

MIEGODAMI NEPASĖSITE

Mūsų kolūkio II brigadoje baigiama sėja. Tačiau I brigadoje, kur brigadininku dirba Petras Čiurlis, grūdinių kultūrų vos pradėdamos sėti. Čia taip pat neruošiama žemė kukurūzų sodinimui. Priežastis ta, kad brigadoje visai pašlijusi darbo drausmė. Kolūkiečiai į darbą susirenka tik apie pietus, bet ir ausirinkę nežino ką reikia dirbti, nes brigadininkas iš anksto jiems nepraneša. O tai—geriausios sąlygos tinginiam, kaip Jonui Tursai, Pranui Silckui, kurie visai nesirodo darbe.

V. KEMEKLIŠ

„Svyturio“ kolūkio

DAR DAUG KAS NEPADARYTA

„MITUVA“

Kai kalmynai sėja...

Už langų pavasaris. Kas nusėdęs tada troboje, kai kiekviena minutė brangi, kai tavęs laukia begalės darbų darbelių.

Tačiau žiandien „Mituvos“ kolūkio pirmininkas Vincas Jakubauskas nepatenkintas:

— Sakaliečiai jau seniai sėja, o mes... — pasako pirmininkas ir nutyla.

Koks gi reikalas? O reikalas tas, kad „Sakalo“ kolūkio žemdirbiai, turėdami daug nudrenuotų žemių, gali kur kas anksčiau išėti pavasarį į laukus, negu mituviečiai.

Iš tiesų, dėl drėgmės pertekliaus gerokai tenka nukentėti „Mituvos“ kolūkui. Bet tai negali ir neturi jiems duoti teisės atsilikti, būti rajone vienlėms iš paskutiniųjų.

Laukti nėra ko

Drėgmės tiek, jog į laukus nei nebandyk išėti. Ką gi daryti? Sėdėti susiėmus rankas ir laukti, kada pradžiūs laukai ir šyptelės saulė? Ne, apie tai jau negali būti ir kalbos. Tai gerai supranta „Mituvos“ kolūkio vadovai.

Kolūkio kontoros kleme matyti gulintis kultivatorius KRN-2,8. Bet kai geriau įsižiūri, staiga jo imi nebeatpažinti. Kas gi čia per mašina? Kam gi ji reikalinga?

— Tai mūsų mechanizatorių išmonė, — sako šypso damasis kolūkio pirmininkas Vincas Jakubauskas. — Žinote, kam ją pavartosime? Greičiausiai neįspėsime. Tai kultivatorius, kurį mes pritaikėme cukrinių runkelių sėjai.

Šiais metais kolūkyje numatyta cukriniais runkeliais apsėti 25 hektarus. Dirvos čia gana ilgai nepradžiūsta. O kad nebūtų praleisti geriausi sėjos terminai — tas ir paskatino kolūkio mechanizatorių sukurti tokią mašiną, kuri jiems padėtų greit ir gerai atlikti cukrinių runkelių sėją.

Praėjusiais metais „Mituvos“ kolūkyje kukurūzų derlius nebuvo didelis: iš ha tegauta tik po 300 cnt žalios kukurūzų masės.

— Visą reikalą sugadino sprakšės, — sako kolūkio pirmininkas.

— O šiemet nebus taip pat? — norom nenorom iškilia klausimas.

Pasirodo, praėjusiais metais padarytos klaidos, parenkant kukurūzams dirvas, šiais metais nebebus kartojamos. Dar pernai rudenį buvo imtasi priemonių ir patikrinti visi kukurūzams skirti plotai ar nėra juose sprakšių lervų. O šiuo metu į kukurūzams skirtus plotus jau išvežtas mėšlas, aptas, paruošta taip pat ir kukurūzų sėja.

— Tegu tik pradžiūna kiek, bežiūrint apšėsimė, — kalba būsimieji kukurūzų augintojai-mechanizatoriai Justinas Žekonts ir Linas Kilkus. — Šiemet nepasitenkinsime tuo, ką pasiekėm pernai!

Jelgu pernai kolūkyje buvo pasodinta 35 ha kukurūzų, tai šiemet čia numatoma pasėti 8 ha daugiau. Į kiekvieną hektarą, skirtą kukurūzų sėjai, išvežta po 40 tonų mėšlo. 8 hektarai kukurūzų bus sėjami po kukurūzais. Ir tai, žinoma, teisinga — kukurūzai atsėliavimo nebijo. Kitų gi kukurūzų priešėlis — bulvės. Tai irgi gerai.

— Mūsų pirmininkas — aistringas linų mylėtojas, — sako kolūkiečiai.

Tai matyti iš pirmo žvilgsnio. Nors sunku šiais metais mituviečiams įeiti į laukus, bet linams skirtos dobiilienos iš rudens aptas, o dabar nulėkščiutos. Čia bus pasėta 32 ha linų.

— Sėkios turime savos, — sako kolūkio pirmininkas.

— Pernal iš linų gavome 100.000 rb (senais pinigais). Kai dėl sėklos, tai gerokai jos ir pardavėme...

O kaip gi kolūkyje su grūdinių kultūrų sėja?

Jau visa eilė metų, kaip „Mituvos“ kolūkyje gaunami menki grūdinių kultūrų derliai.

— Neturime grūdų, neturime koncentratų, tai ir pieno, mėsos nėra ko daug tikėtis, — sako kolūkio gyvulininkystės darbuotojai.

Jie teisūs. Iš ha tegaudami vos po kelis centnerius grūdinių kultūrų, kolūkio žemdirbiai niekaip neįstengia aprūpinti gyvulininkystės fermas koncentratais. O kai karvės šeriamos tik silosu ir šiaudais, pieno daug nesitiki. Štai dėl ko čia iš kiekvienos karvės vidutiniškai neprimelžiama net po 2000 kg pieno. Štai dėl ko nepatenkintos tokiais darbo rodikliais gyvulininkystės darbuotojos. Tiesiogai jos sako:

— Duosi karvė, duos ir ji! Užtai ypatingas dėmesys šiais metais skiriamas grūdinių kultūroms. Kolūkiečiai suprato, kad be grūdinių kultūrų negalima apsieiti. Norint pagaminti daug mėsos, pieno, reikia grūdų, koncentratų. Štai dėl ko kolūkyje

geriausia žemė buvo apšėta žiemkenčiais. Visame 175 ha plote žiemkenčiai sudygo gana neblogai ir reikia tikėtis gero derliaus. Grūdinių kultūrų kolūkyje šiais metais bus apsėta 31,6 procento visų arimų. Tai, žinoma, mažoka. Bet laiku pasėjus, gerai prižiūrėjus, ir be nuostolių nuėmus išaugusį derlių, galima bus tikėtis daug ir gerų koncentratų.

O kaip gi grūdinių kultūrų sėja? Tiesiai reikia pasakyti, mažai dar tepasėta, o konkrečiai kalbant, tik — 85 ha.

Taip pat kolūkyje dar nepasodintos bulvės, cukriniai runkeliai, linai.

Reikia rasti išeitį

Kolūkyje yra darbščių, nuosirdžių dirbančių žmonių. Tai antros brigados kolūkiečiai Danielius Kilkus. Povilas Kaladė, pirmos brigados kolūkiečiai Lionginas Naujikas, Pranė ir Danielius Babickai ir daugelis kitų. Ypač geras ir stropus gamybininkas yra kolūkio mechanikas Vytautas Kopustas. Tačiau kolūkio valdyba nesugebėjo net tokių darbščių žmonių pasiusti į žiemkenčių plotus, kad jie ten nuleistų vandenį. O žiūrėk, palyginus, tokia smulkmena, bet kiek kolūkui atneš nuostolių.

Kolūkyje nuolat skundžiamasi, kad per daug drėgmės. Tad kodėl gi nepraktikuoti lysvinio arimo? Juk reikia kokių nors būdų rasti išeitį!

Šiais metais žadama 100 ha dirvų nudrenuoti. Tačiau nereikia sudėjus rankas laukti. O svarbiausia, reikia išnaudoti kiekvieną momentą ir, kada tik galima išėti į laukus, ruošti dirvą, sėti.

Baigiasi gerleji sėjos terminai, o „Mituvos“ kolūkyje iki šiolei labai mažai dar pasėta.

— Mes tik laukiame, kada pradžiūs, ir bežiūrint pasėsimė, — sako kolūkio pirmininkas Vincas Jakubauskas.

Ką gi, žiūrėsime jo žodžio tvirtumo.

K. PETRAUSKAS

Korespondentų posto narys

A. GURA

Redakcijos neatsiliepia žemės ūkio skyriaus narys

VI. JASINSKAS

(„Stalino kelio“ koresp.).

APIE ŽMONES, KURIE AUGINA DUONĄ

MECHANIZATORIAI IR LAUKININKAI PIRMOSE GRETOSE

Siekdami šiais, trečiaisiais septynmečio metais išauginti žymiai gausesnį derlių, negu praėjusiais, stropiai dirba „Adomynės“ kolūkio trečios laukininkystės brigados žemdirbiai. Vadovaujami sumanaus brigadininko Vytauto Lapienio, jie pasėjo visas grūdines kultūras, cukrinius runkelius, kruopščiai paruošė žemę kukurūzams. Nuo ankstyvo ryto iki vakaro laukuose kasdieną plūša Vincas Buzėnas, Antanas Mažylis, Pranas Buzėnas, Jonas Jasaitis, Jo-

nas Arūna ir kt. kolūkiečiai. Labai daug žemdirbiams padeda ir kolūkio mechanizatoriai. Kad anksti ir per trumpą laiką užbaigta brigadoje grūdinių kultūrų, mišinių žaliajam pašarui, pašarinių šaknavaisių sėja, kolūkiečiai dėkingi tik mechanizatoriams.

Kolūkyje šiais metais bus auginama 90 ha kukurūzų. Traktorininkai Vytautas Mikėnas, Alfonsas Jonuška, Petras Meidus ir kt. jau pilnai paruošė visą techniką kukurūzų sėjai. Kukurūzų ir cuk-

Šiais metais naujose ordyiose patalpose Spaudos dienų suliko LKP CK laikraštį ir žurnalų leidyklos spaustuvės darbininkai. Nauja spaustuvė stoji rikluotėn. Didžiuliam keturių aukštų pastate aštuonių tūkstančių kvadratinų metrų plote sumontuoti naujais įrengimais iškilijai ir glitajai spaudai. Spaustuvėje bus leidžiami periodiniai leidiniai. Be respublikinių laikraščių čia bus spausdinami ir žurnalai, kurie anksčiau buvo leidžiami Kauno spaustuvėje. Spaustuvės galimumas — 210 milijonų egzempliorių laikraščių ir 10 milijonų žurnalų per metus.

Lietuvos poligrafijos pramonė ši septynmetį padidins savo galimumą daugiau kaip pusantro karto. Šioms tikslams išskirta beveik trys milijonai rublių.

Nuotraukoje: bendras spaustuvės vaizdas.

K. Liandzbergo (ELTOS) nuotr.

KAD DERLIUS BŪTŲ DAR GAUSESNIS

Ankstyvas pavasario rytas.

Dangus giedras, be jokio debesėlio. Rolkarčiais vėsavo vėjo banga dvelkanti pro traktoriaus „DT-54“ kabinos langą, atvėsinama prakaituota Algio Martinkos kaktą. Apsukęs dar kelis ratus, traktorius pagaliau sustoja dirvos pakraštyje. Iš jo iššoka tepaluotais kombinezonais du jauni vyrai.

— Tu, Jonai, pažiūrėk kaip kultivatoriaus nagai laikosi, — kreipėsi Algis Martinka į Joną Alekną. — Aš per tą laiką norėčiau vieną popierą surūkyti.

— Žemė kaip pūkas. Tegu tik beria grūdus, — pratarė Jonas, apžiūrėjęs kultivatorių. — Judam, Algi. Nėra ko ilgai gaišti.

— Teisingai sakai, — pritarė šis, sėdamas už traktoriaus vairo. — Netruks Liudas Šeštokas su „Belarusu“ atvažiuoti. Tada tai jau laikykis. Ko gero dar ant kulnų ima lipti.

Tarsi patvirtindamas šiuos Algio Martinkos žodžius, pasigirdo burzgimas, ir pro krūmokšnius pasirodė traktorius su prikabinta sėjamąja. Prie

jo, su pilna vežimais grūdų, nuskubėjo Antanas Jėčius ir Antanas Balčiūnas.

Liudas Šeštokas sustabdė savo plieninį žirgą, linkamai pasisvaikino su grūdų vežėjais. Kol šie pylė į sėjamąją grūdus, Liudas dar kartą apžiūrėjo agregatą.

— Tavo, Liudai, traktorius žvilga kaip naujas, — tarė Antanas Jėčius. — Tuoj motosi, kad myli savo darbą.

Liudas tai girdėdamas tik nusišypsojo ir pasuko savo plieno žirgą į dirvą. Iš sėjamosios į žemę patiro brandūs grūdai.

— Mūsų Liudas visuomet taip, — pratarė Antanas Balčiūnas. — Jis niekuomet patenka į gerą ir nenori, kad kiti girtų. O dirba tai tikrai gerai. Jau septyni metai sėdi už traktoriaus vairo, beria į žemę grūdus. Dar nebuvo tokio atsitikimo, kad vaikinai duoto žodžio neištesėtų.

— Jeigu Liudas sėja, dėl jos kokybės galima neabejoti. Darbas tikrai bus gerai atliktas, — pridūrė Antanas Jėčius.

Dirbant diena prabėgo tiesiog nejučiomis. Kai Liudas Šeštokas baigė sėti, saulė jau buvo netoli laidos. Į brigadininko Povilo Stuko klauzimą vaikinai atsakė trumpai:

— Penkiolika hektarų žiandien pavyko apėsti. Rytoj tikimasi sėją visiškai užbaigti.

Tikrai būtų gerai užbaigti sėją. Žemė visur pilnai paruošta laukto laukio sėklos.

L. VENGRYŠ

(„Vienybės“ kolūkis)

JAUNIEJI KNYGŲ PLATINTOJAI

Pavasario laukų darbai pažlame įkarijoje. Visi „Pirmūnai“ ir „Šviesos“ kolūkių žemdirbiai plūša laukuose. Jie skuba kaip galima greičiau ir geriau atlikti sėjos darbus, pasodinti kukurūzus.

Subačius vidurinės mokyklos moksleiviai irgi nutarė nelikti nuosalyje.

— Kol mokslo metai nepasibaigė, laukuose daug ko nepatalkėsi. O jeigu paimtumėm iš bibliotekos knygas ir išnešiotumėm kolūkiečiams į namus, — pasiūlė dešimtokai. — Mūsų šaukiesiems žemdirbiams nebereikėtų vaikščioti į biblioteką, gaišti brangų laiką.

Šiam pasiūlymui pritarė visi Subačius vidurinės mokyklos moksleiviai. Spaudos dienų vėg klauzimą moksleiviai su knygomis aplankė aplinkinių kaimų, priklausančių „Pirmūnų“ ir „Šviesos“ kolūkiams, gyventojus.

R. SKAISTYS

Mokyklos žurnalietų būrelis narys

I ŽY MUSIS ATEISTAS J. RAGAUŠKAS TĖVIŠKĖJE

Ne vieno tikinčiojo slapta svajonė buvo pamatyti knygos „Ite, missa est“ autorių Joną Ragauską. Ypač jo laukė kupiškėnai. Jonas Ragauskas Kupiškyje praleido vaikystę, Kupiškyje kunigavo, o taip pat čia fašistinės okupacijos metais ant Laisvamanių kalnelio šaudomųjų žmonių kančios ir mirtis sudavė stiprų smūgį religiniam jo tikėjimui, jo pasaulėžiūrai.

Dvidešimtą valandą turėjo prasidėti knygos „Ite, missa est“ literatūrinis teismas, tačiau dar gerokai prieš tai kultūros namų salė jau buvo perpildyta.

— Dvigubai didesnė salė, ir tai nebūtų sutalpinusi visų norinčių, — kalbėjo kupiškėnai.

Salėje buvo ankšta kaip niekad. Visi laukė ateisto Jono Ragauskos kalbos. Tačiau gana didelį susidomėjimą sukėlė ir knygos „Ite, missa est“ literatūrinis teismas. Ypač didelių žiūrovų simpatijų susilaukė mokytojo Kazio Pajarsko, rajoninės bibliotekos vedėjos Onos Indrėlienės ir komjaunimo rajono komiteto instruktoriaus Petro Klioniūno atlikti vaidmenys.

Buvęs kunigas J. Ragauskas

kalbėjo apie religijos žalią, tam duodamas labai gyvenimiškų, konkrečių pavyzdžių. Demaskuodamas bažnyčios tarnų veidmainiškumą, Jonas Ragauskas tiesiog nurodė juos pavardėmis.

— Ar tiesa, kad kunigai rėmė banditus? — klausė Kupiškio miesto gyventojas S. Skuplenė.

Jonas Ragauskas į tai atsakė teigiamai. Jo žodžiais tariant, kunigai suklaidino labai daug šaukiamojo amžiaus jaunuolių, kurie pokario metais, užuot ėję į Tarybinę Armiją atlikti karinės prilevės, pasuko į miškus, kur susidėjo su buržuaziais nacionalistais. Jie ir patys praužo, ir daug niekuo nekaltų žmonių praužė.

Buvusio kunigo Jono Ragauskos kalba buvo taip giliai teisinga ir taip paprasta, jog ne be reikalo aikčiojo tikintieji salėje.

— Aš išsisiu, tiesiog nežinau ką galvoti, — susirūpinusi, kad nepradėtų abejoti religiniais prietarais, kalbėjo žilaplaukė, sulinkusi nuo gyvenimo naštos, senelė.

Ne, ne jai vienai, ilgus metus skęstančiai religijos prietaruose, teisingi Ragauskos žodžiai smagstė širdį.

— Tai kuo gi tikėti, jeigu jau dievu nebetikėti? — susirūpinusi klausė savo kaimynės taip pat gerokai pagyvenusios moteris.

Netoli jos sėdėjęs jaunas vaikinukas atsakė:

— Žmogum, mamyt, tikėti! Tai gili tiesa.

„Ite, missa est“ knygos autoriaus susitikimas su skaitytojais dar ilgai neišdils iš kupiškėnų atminties. Daugiau tokių pulkių vakarų!

V. MASILIONIS

Redakcijos neatsakantis propagandos agitacijos skyriaus vedėjas

Iš vienos dienos pašto

„TARYBINIO PIRMŪNO“ kolūkio pirmos brigados žemdirbių pirmieji kolūkyje pasodino bulves. Brigadininku čia dirba Antanas Nakas. Mechanizatoriai Vytautas Lukšys, Almantas Petrikėnas, Algis Aukštikalnis gerai paruošė visas arteles dirvas sėjai. Sparčiai vykdoma ir pati sėja.

V. VITENAS

Kasdieną vis labiau gražėja kolūkiečių gyvenimas. Kai ankščiau pravažiudavo dviratiniškas, visi žiūrėdavo kaip į didelį dalyką. O šiandien? Šiandieną „ŽADEIKIŲ“ kolūkyje ne tik dviračiais, bet ir motociklais važinėjama. Beveik kiekvieno kolūkiečio namuose radijo aparatas, kasdieną kolūkiečiai gauna naujausius laikraščius, žurnalus. Sparčiai statomi ne tik visuomeniniai pastatai, bet ir artelės nariai statosi vis daugiau asmeninių namų. Laimingas tarybinis gyvenimas tvirtu žingsniu žengia kolūkiniam kaimui.

V. ŽEMAITIS

Energinga mergina „MŪSŲ RYTOJAUS“ kolūkio V brigados laiškanės Eugenija Laužikaitė. Ji ne tik reguliariai išnešioja kolūkiečiams spaudą, korespondenciją, bet visada randa laiko padirbėti ir kolūkio laukuose kartu su artelės žemdirbiais.

J. PAJUODYTĖ

Praetą šeštadienį, pasibaigus pamokoms, ALIZAVOS vidurinės mokyklos moksleiviai ir mokytojai gausiai susirinko į mokyklos salę. Čia paskaitininkas gydytojas drg. Lukoševičius skaitė paskaitą „Religija ir medicina“. Po paskaitos mokyklos pirminės komjaunimo organizacijos sekretorius drg. B. Vaitiekūnas visų moksleivių vardu padėkojo gydytojui drg. Lukoševičiui už įdomią ir vertingą paskaitą.

V. KLEVAS

Kai žmogų ištinka nelaimė

Povilas Lapeikis iš Jurkšutų kaimo ilgus metus sirgo. Neseniai jis mirė. Jo žmona Sofija Lapeikienė liko su penkiais vaikais. Milda, Bronius ir Vladas lanko mokyklą. Tik viena Jura padeda motinai. Ji — kolūkio laiškanės. Šiemonių vidurinės mokyklos penktąją klasę lanko ir penkiolikmetis sūnus Povilas.

Kaip padeda motinai nelaimėje kai kurie jos kaimynai, kaip jie pastatė S. Lapeikienės sūnų Povilą į blogą kelią, čia ir norėsi pakalbėti.

Lapeikių kaimynas yra Vladas Stukas. Jis — jaunas vyras. Stukui vos 25 metai. Tačiau žymia dalimi ant jo sąžinės gula kaltė už tai, kad S. Lapeikienės sūnus Povilas šeimai ir visuomenei daro žalą.

...Tai buvo prieš kelerius metus. Vladas Stukas pradėjo Povilą vilioti pas save.

— Nori būti vyru, a? Kam tau lankyti mokyklą — geriau išgerkime, pasirūksime. Mums betrukstatik vieno — pinigų, — siūlė gyvatišką paslaugą vaikui Vladas Stukas. Neužilgo Povilas, prikalbėtas Vlado Stuko, pavogė iš Onos Rasiulienės 250 rb. Vladas Stukas kartu su moksleiviu Povilu Lapeikiu šiuos pinigus pragerė. Povilas pradėjo rūkyti ir, kaip siūlė Vladas Stukas, girtuokliauti, naktimis trankytis po vakaruškas, pasilinksminimus ir panašiai. Taip šis nesąžiningas žmogus pastatė mažametį vaiką į blogą kelią. O koks tai smūgis šeimai, vienai likusiai motinai! Koks nusikaltimas prieš visuomenę!

Sofija Lapeikienė iš pas-

kutinių jėgų stengiasi kolūkio gyvenvietėje pasistatyti standartinį namelį. Nusibodo jai daug metų skursti su mažais vaikais aplažusioje pirkeleje. Namą statosi ir S. Lapeikienės kaimynas Aloyzas Jurkštas. Šis žmogus vietoje to, kad padėtų, patalkininkautų vyro netekusiai moteriai statant namą, pradėjo kaip bešmąnydamas savo kaimynei kenkti. Jis pas save prisiviliojo jos sūnų Povilą, pradėjo prašyti, kad šis atneštų jam nuo durų ir langu užraktus, o taip pat lenių ir kitų statybinių medžiagų. Aloyzas Jurkštas už tai moksleiviui žadėjo pinigų ir panašiai. Povilas, išmokytas „geradėjų“ kaimynų, pradėjo iš namų viską nešti pas Aloyzą Jurkštą. Taip daug standartinio S. Lapeikienės namo dalių atsidarė pas sąžinės netekusį A. Jurkštą.

Tarybiniai žmonės — naujosios komunistinės visuomenės žmonės. Jie padeda atsidariusiam nelaimėje draugui, kaimynui. Jeigu yra reikalas, jie aukoja net savo gyvybę, sveikatą. Apie tai mes dažnai skaitome spaudoje. Bet kaip reikia pavadinti tokiuos žmones, kaip Vladą Stuką ir Aloyzą Jurkštą, kurie stumia Povilą į nusikaltimų kelią? O vietoje to, kad padėtų nelaimės ištiktai šeimai, kaip bešmąnydami jai daro blogą. Mano nuomone, už padarytus nusikaltimus pirmoje eilėje reikia bausti, kaltinti ne Povilą, o tik Vladą Stuką ir Aloyzą Jurkštą.

Mokyt. A. REMEIKIENĖ

Mičurino v. kolūkis

REDAKCIJOS PRIERASAS:

redakcija kviečia laikraščio skaitytojus savo laiškuose pareikšti nuomonę, ko nusipelnė Lapeikių kaimynai Vladas Stukas ir Aloyzas Jurkštas, pastūmėję nepilnametį Povilą į nusikaltimų kelią. Kas Jūsų nuomone dar kaltas už Povilo elgesį?

VIENAS ASMUO DVEJOSE VIETOSE

Palėvenėje, „Aukštaičių“ kolūkio gyvenvietėje, yra pieno surinkimo punktas. Panašus punktas yra ir Pamarnakiuose. Atstumas tarp šių punktų — 5 km.

— Kur gi vedėjas? — dažnai klausia kolūkiečiai, atvežę į Palėvenės pieno surinkimo punktą pieną.

— Pamarnakiuose, — atsiliepia keletas balsų.

— Kur gi vedėjas? — klausia ir pamarnakičiai, atvykę su pienu į Pamarnakių punktą.

— Palėvenėje...

Pasirodo, Vytautas Kurulis — ir Palėvenės ir Pamarnakių pieno surinkimo punktų vedėjas. Jam gal ir patinka bėgioti iš vieno punkto į kitą, tačiau kolūkiečiai tuo tikrai nepatenkinti. Įdomu kokios nuomonės Kupiškio miesto gamyklos vadovybė?

P. BARAUSKIENĖ

TINGINIAMS KOLŪKYJE NE VIETA

Negeri paukščiai susisuko lizdą „Lukonių“ kolūkio IV brigadoje pas kolūkiečių Juozą Kainauską. Ten ištisomis naktimis pyškinama hortomis. Pradžioje hortuotojai lošdavo iš juvirių smulkmenų. Bet smulkmenos smulkmenos ir palieka, greit atsibosta. Dabar į „banką“ dedami pinigai, net vertingi namų apyvokos daiktai. Kada beužsuktum, čia visada rasi palinkusius prie kortų namų šeimininką Juozą Kainauską su sūnumi, Juozą Dokinevičių, Praną Kumštį ir kt. Prie kortų jie — pirmutiniai, bet už tai kolūkio laukuose labai reti svečiai.

Reikėtų kal kam labiau susidomėti šiais dykaduoniais.

V. KLEVŪNAS

Alfonsas Gurklis „saugo“ mišką

M. Melnikaitės vardo kolūkio ribose Gegužinių kaimo gyvena Alfonsas Gurklis. Jis — nekolūketis. Kiekvienas apie jį pasako:

— Alfonsas Gurklis dirba šimonių girininkijoje.

Kad dirba, tai gerai. Bet kad pasinaudodamas savo darbo padėtimi, į visas puses švaisto valstybinį mišką, pas mus pasipiktinę visi.

— Ir girininko kantrybė... — dažnai užsimena kolūkiečiai.

— Kur nebūs kantrus, — atsako kiti, — jei Gurklis užpila akis degtine ne tik miškininkams, bet kai kam dar ir iš kolūkių...

Nors A. Gurklis ir nedirba kolūkyje, bet naudojasi apie 50 arų žemės sklypeliu, arklių ir karvę gano po geriausius kolūkio ganyklas. Stebisi kolūkiečiai, kad jis pats diena iš dienos vaikšto degtine užpiltomis akimis. Iš kur gi pas A. Gurklį tie stebuklingi, neišsenkami lobiai, kurių dėka jis iki šiol taip tvirtai laikosi darbe? Gal į tai atsakys, paaiškins Šimonių girininkijos girininkas Algis Sedys, kolūkio I brigados brigadininkas Algis Grunskys?

Šimonių apylinkė

A. JOVAIŠA

KORRESPONDENTŲ — FOTO MĖGĖJŲ DĖMĖSIUI

Redakcija, stengdamasi daugiau rašyti, paroditi žemės ūkio, pramonės pirmūnus, kviečia Jus, draugai korespondentai-foto mėgėjai, rašant apie žmones—gamybos pirmūnus—prisiūsti ir jų nuotraukas. Pageldautina, kad nuotraukos, pagal galimybes, būtų didesnio formato. Būtų labai gerai, jei galėtumėte atsiųsti ir nuotraukų negatyvus.

Už panaudotas laikraščio nuotraukas redakcija apmokės honorarą (prastinę tvarką, o geriausias—bus premijuojamas).

«STALINO KELIU» REDAKCIJA

Žinios

apie pleno gavybą už 1961 m. gegužės mėn. I dekadą

Eil.Nr.	Kolūkio pavadinimas	Pirmąją pleno iš karvės		Palyginus su paeilios dekados I diena (C) arba (C)
		i. per dekadą	per I d.	
1	„Salamiestis“	86,6	8,7	*0,2
2	„Nemunas“	78,0	7,8	—
3	„Byčiai“	75,8	7,6	-0,3
4	„Alizava“	74,6	7,5	—
5	„Aušra“	63,9	6,4	-0,8
6	„T. pirmūnas“	62,4	6,2	-0,2
7	„Pergalė“	59,3	5,9	*0,2
8	„Noriūnai“	56,4	5,6	-0,1
9	„Neris“	46,3	4,6	-0,5
10	„Antašava“	37,4	3,7	-0,4
11	„G. Pirmoji“	36,7	3,7	-0,4
12	„N. gyvenimas“	26,2	2,6	-0,1
Viso I grupėje:		60,8	6,1	*0,2
1	„Vienybė“	62,2	6,2	-0,1
2	„Pirmūnas“	49,3	4,9	*0,8
3	„Laisvė“	48,9	4,9	-0,3
4	„Sviesa“	47,9	4,8	-0,4
5	„Atėitis“	47,8	4,8	-0,1
6	„Setekšna“	45,1	4,5	-0,3
7	„Vedrupys“	41,2	4,1	-0,4
8	„Aukštupėnai“	41,0	4,1	-0,7
9	„Pakupys“	37,9	3,8	-0,1
10	„Pirmoji vaga“	35,0	3,5	*0,2
11	„Vėžionys“	32,3	3,2	—
12	„Juodpėnai“	31,6	3,2	*0,1
13	„Lėvu“	31,3	3,1	—
14	„Žadeikiai“	28,2	2,8	*0,4
15	„Tiesa“	25,3	2,5	*0,2
16	„Atžalynas“	19,5	2,0	*0,1
Viso II grupėje:		40,0	4,0	-0,2
1	„M. Melnikaitis v.“	54,4	5,4	*0,4
2	„Aukštaičiai“	49,0	4,9	*0,4
3	„Mituva“	40,8	4,1	—
4	„Laukminiškiai“	36,8	3,7	-0,1
5	„Mūsų rytojūs“	34,9	3,5	*0,6
6	„Sakalas“	34,5	3,5	*0,8
7	„Adomynė“	34,5	3,5	*0,5
8	„Palanga“	34,3	3,4	*0,4
9	„Uoginiai“	33,8	3,4	*0,4
10	„Lukonys“	32,6	3,3	—
11	„Mičiurino v.“	29,2	2,9	*0,5
12	„Pyvesa“	29,1	2,9	-0,6
13	„Svyturys“	22,6	2,3	—
14	„Bugailiškiai“	19,9	2,0	-0,2
15	„Skodlnys“	19,8	2,0	-0,2
16	„Žalgiris“	18,7	1,9	-0,5
Viso III grupėje:		33,7	3,4	*0,4
Viso rajone:		43,2	4,3	*0,1

*daugiau

-mažiau

Valstybinės statistikos
rajo inspektorius

STALINO KELIU

4 psl. 1961 m. gegužės 13 d.

NEJAUGI ŠIOS MOTERS NIEKAS NEUŽTARS

„Aukštaičių“ kolūkyje Butėnų kaime gyvena Greičionų šeima. Mirus tėvams, namuose pasiliko dvi seserys: Albina ir Marytė. Albina dirbo Slaurių pieno separatorio punkte, o Marytė, su saulute pakilusi, bėgdavo į kolūkį, garsėjo savo darbščio mis rankomis.

Kokios darbščiuolės, o kaip jos sugyvena,—gėrėdavosi jomis kaimynai.

Neužilgo Albina atšoko savo vestuves. Į Graičionų trobą atėjo dar vienas žmo-

gus—Vladas Jonuška iš Čiovydžių kaimo.

Gyvenimas slinko senąja vaga. Marytė plūso nuo ryto lig nakties, o ypač daug darbo jos laukdavo namuose. Sėrė karves, penėjo bekonus, o viską, ką uždirbdavo, atiduodavo Jonuškom.

Gal skarele, Albinut, nupirktumei,—keturis metus plūsi sesers ir jos vyro labui, kartą išdrišo paprašyti Marytė.

—Ką tu išsigalvojai, juk vos galą su galu suduriame...—išsigando sesuo.

Nutylėjo tada Marytė. O po kurio laiko, kai ji, sunkiai susirgusi, vėl kreipėsi į savo seserį, ta gi jai atrėžė:

—Mano kišenė—ne savišalpos kasa... Mėtyčiau aš čia, mat, pinigų valstams!

Marytė buvo pritrenkta. Tiek metų jiems dirbusi, tiek vargusi dabar ji nebeturi teisės net valstams rublio paprašyti. Tačiau tuo Jonuškos dar nepasitenkino. Užuo kuo nors padėję sergančiai Marytei, ėmė visai ją užgaulioti, o kartais taip primušdavo, kad ta ištiesomis valandomis negalėdavo pasikelti iš vietos. Galų gale Marytei buvo uždrausta ir nakvoti namuose.

Bet juk pusė namų manol—mėgindavo aiškinti ji seseriai ir jos girtuokliui vyrui. Ties net girdėti nenorėjo. Ne retai ją ryto aušra pažadindavo miegančią sode ar kur nors tvarte.

—Ieškok teisybės, Maryt, —pataisdavo jai kaimynai.

Ji kreipėsi į liaudies teisumą. Teisme seserims buvo padalytas namas, sodas ir kitas turtas. Deja, kai ji parvyko namo, Jonuška jau bu-

vo spėjęs viską išslapstyti. —Stiklėlio draugai padeda nelaimėje,—juokėsi jis.

Jonuškos sluto dar labiau. Kartą ją taip sumušė, taip prispaudė, jog po to turėjo operaciją. Kada Marytė gulėjo ligoninėje, savo karvę ji paliko šerti ir melžti kaimynai Birutė Smičiūtei. Tačiau nuo įsisiautėjusio Jonuškos vos nesusilaikė tokio pat likimo ir ši mergina. Net karvės melžti ji turėdavo eiti tik pasitelkusi kaimynus ar brolių. Neveltui dabar religingos moterėlės kalba:

—Apgink, dieve, nuo Jonuškos kumščio ir Jonuškieneš liežuvėlio...

Jonuškos irgi religingi, tačiau jų karščiausios maldos sukasi tik apie vieną:

—Atsilmk greičiau, dievu! savo tvėrinį—Marę. Ir maldomis, ir pinigais viskuo tave garbinsime...

Tris kartus Marytė kreipėsi į liaudies teisumą, kreipėsi ji ir į Subačiaus apylinkės milicijos įgaliotini, kolūkio, apylinkės Tarybos pirmininkus, bet niekas jai ligi šiolei neištiesia pagalbos rankos.

Jonuškos nesąžiningi ir nedori žmonės. Tai liudija ir tai, kad Vladas Jonuška su kitais kolūkio girtuokliais, statydami klauklidę, pagrobė ir pragerė didelę dalį cemento. Štai dėl ko, vos kurį laiką pabuvę klauklidėje, kolūkio klauklės per sienas išsiknisa lauk.

Nejaugi šios ligotos, suvargusios moters niekas ir neužtars? Ne, taip ligiau tęstis negali. Jonuškas reikia teisti, pasmerkti, nes jie to pilnai nuspelnė!

L. LAUŽIKAS
K. PETRULIS
L. VYTONIS

Redaktorius S. ZAUKA

Keleivių patogumui

Keliais ir keletais į visas respublikos vietas skrieja automašinos. O kiek jų vien mūsų mieste—Kupiškyje. Dar daugiau, visuomet mes galime naudotis geležinkelio ir net oro keliu.

Patį geriausią ir patogiausią susisiekimo priemonę—lektuvai. Nuo gegužės mėn. 15 dienos į Vilnių per Rokiškį pirmas lektuvas išskris 9 val. 10 min., antrą sykį, taip pat į Vilnių per Rokiškį—18 val. 20 min. Vaikai iki 5 metų pervežami nemokamai, o vyresni—su 50 procentų nuolaida. Lektuvo bilietus galima įsigyti prieš penkias dienas. Taip pat Kupiškyje parduodami bilietai į tolimus reisus, kaip į Maskvą, Odesą ir t. t. Su savimi keleiviai gali vežti 10 kg nemokamai bagažą.

B. PERKŪNAITĖ
Aerostoties kasos kasininkė

Kupiškio rajono kilnojamųjų kino maršrutų demonstruojamų kino filmų grafikas 1961 gegužės mėn.

Eil. Nr.	Punkto pavadinimas	Demon. dienos	Demonstruojamų kinofilmų pavadinimas ir datos																			Kinomechanikas					
1	Bugailiškiai	A.	„Slovės be-sivaikant“	„Normandija“	„Nemunas“	„Konvejeris linų lauke“	„Z. d. naujienos“	„Ana Eides“	„Persilaužimas“	„Lenino ta-ka“	„Pavasario audros“	„Rūgš-kanas rytas“	„Trijų revo-lucijų pa-minklai“	„Palydovas virš plane-tos“	„Numylė-tis Nr. 13“	„Kalavijas ir rožė“	„Ukrainos kolūkio šio-kiadieniai“	„Z. d. naujienos“	„Žmogaus kraujas—ne vanduo“	„Viskas pra-sieda ke-lyje“	„Trijų revo-lucijų pa-minklai“	„Palydovas virš plane-tos“	„Komanda“	„Seriota“	„Kelias į gyvenimą“	P. Beleckas	
1	Palanga	A.	„Poema apie jūrą“	„Kok-manda išmū-sų gatvės“	„Vaisinlu-so-dų užveisi-mas“	„Z. d. naujienos“	„Pavasario audros“	„Rūgš-kanas rytas“	„Trijų revo-lucijų pa-minklai“	„Palydovas virš plane-tos“	„Audrų pa-gimdyti“	„Vieno re-portažo isto-rija“	„Lenino ta-ka“	„Pavoli-gyje“	„Pas-kutinysis Le-nino po-grindis“	„Erdvė šau-kiu“	„Du laimėjimai“	„Konvejeris linų lauke“	„Vaisinlu-so-dų užveisi-mas“	„Z. d. naujienos“	„Neišsistas laiskas“	„Juodjurie-tė“	„Neišsistas laiskas“	„Juodjurie-tė“	„Ceilono sa-joje“	A. Vaitiekū-nas	
1	Alizava	A.	„Neišsistas laiskas“	„Juodjurie-tė“	„Kelias į gy-venimą“	„Slovės be-sivaikant“	„Normandija“	„Nemunas“	„Slovės be-sivaikant“	„Persilaužimas“	„Ceilono sa-joje“	„Skiai-dyme laik-raščių pua-lapis“	„Numylė-tis Nr. 13“	„Kalavijas ir rožė“	„Vaisinlu-so-dų užveisi-mas“	„Z. d. naujienos“	„Žmogaus kraujas—ne vanduo“	„Viskas pra-sieda ke-lyje“	„Ukrainos kolūkio šio-kiadieniai“	„Z. d. naujienos“	„Neišsistas laiskas“	„Juodjurie-tė“	„Neišsistas laiskas“	„Juodjurie-tė“	„Ceilono sa-joje“	Ed. Sasickas	
1	Adomynė	A.	„Erdvė šau-kiu“	„Du laimėjimai“	„Ceilono sa-joje“	„Skiai-dyme laik-raščių pua-lapis“	„Neišsistas laiskas“	„Juodjurie-tė“	„Vaisinlu-so-dų užveisi-mas“	„Z. d. naujienos“	„Slovės be-sivaikant“	„Normandija“	„Nemunas“	„Trijų revo-lucijų pa-minklai“	„Palydovas virš plane-tos“	„Ana Eides“	„Persilaužimas“	„Lenino ta-ka“	„Pavoli-gyje“	„Pas-kutinysis Le-nino po-grindis“	„Neišsistas laiskas“	„Juodjurie-tė“	„Neišsistas laiskas“	„Juodjurie-tė“	„Ceilono sa-joje“	V. Paberatis	
1	Puponys	A.	„Audrų pa-gimdyti“	„Vieno re-portažo isto-rija“	„Lenino ta-ka“	„Pavoli-gyje“	„Pas-kutinysis Le-nino po-grindis“	„Erdvė šau-kiu“	„Du laimėjimai“	„Konvejeris linų lauke“	„Z. d. naujienos“	„Neišsistas laiskas“	„Juodjurie-tė“	„Kelias į gy-venimą“	„Neišsistas laiskas“	„Persilaužimas“	„Ukrainos kolūkio šio-kiadieniai“	„Z. d. naujienos“	„Slovės be-sivaikant“	„Normandija“	„Nemunas“	„Trijų revo-lucijų pa-minklai“	„Palydovas virš plane-tos“	„Ana Eides“	„Persilaužimas“	„Ceilono sa-joje“	A. Putėnas
1	Žaidėliai	A.	„Pavasario audros“	„Rūgš-kanas rytas“	„Trijų revo-lucijų pa-minklai“	„Palydovas virš plane-tos“	„Audrų pa-gimdyti“	„Vieno re-portažo isto-rija“	„Ceilono sa-joje“	„Skiai-dyme laik-raščių pua-lapis“	„Erdvė šau-kiu“	„Du laimėjimai“	„Konvejeris linų lauke“	„Z. d. naujienos“	„Neišsistas laiskas“	„Persilaužimas“	„Ukrainos kolūkio šio-kiadieniai“	„Z. d. naujienos“	„Slovės be-sivaikant“	„Normandija“	„Nemunas“	„Trijų revo-lucijų pa-minklai“	„Palydovas virš plane-tos“	„Ana Eides“	„Persilaužimas“	„Ceilono sa-joje“	V. Aukštika